

ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:

Αφηγηματικοί τρόποι	Τι είναι;	Λειτουργία
Αφήγηση	Διήγηση γεγονότων (χρήση ρημάτων, χρονικών προτάσεων, δεικτών χρόνου)	Απαραίτητο για την εξιστόρηση των γεγονότων.
Εγκιβωτισμένη αφήγηση	«Μικρή» αφήγηση που εντάσσεται μέσα στη μεγάλη αφήγηση. Συνήθως την εξιστορεί ένας από τους πρωταγωνιστές του κειμένου	- Δίνει σημαντικές πληροφορίες για τη «μεγάλη» ιστορία.
Περιγραφή	Απεικόνιση πραγμάτων που βρίσκονται στο χώρο ή συναισθημάτων ή καταστάσεων.	- Σκιαγραφεί τα πρόσωπα και τα συναισθήματά τους. - Καθυστερεί τη δράση και αυξάνει την αγωνία. - Αισθητική απόλαυση
Διάλογος	Συνομιλία μεταξύ πρωταγωνιστών (στο κείμενο δηλώνεται με παύλες ή εισαγωγικά).	- Αυξάνει τη δραματική ένταση. - Σκιαγραφεί τους χαρακτήρες. - Εξυπηρετεί την εξέλιξη της δράσης
Εσωτερικός μονόλογος	Λόγος χωρίς ακροατή: Οι σκέψεις που κάνει ο αφηγητής-πρωταγωνιστής χωρίς να τις εκφέρει μεγαλόφωνα	- Αποδίδει δραματική ένταση. - Σκιαγραφείται ο χαρακτήρας του ομιλούντος προσώπου.
Σχόλιο του αφηγητή	Παρεμβάσεις του αφηγητή (συνήθως τριτοπρόσωπου) ο οποίος σχολιάζει τα γεγονότα.	Φωτίζει την ερμηνεία των γεγονότων από τον αφηγητή. - Καθυστερεί την εξέλιξη της δράσης. - Διεγείρει το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Είδη αφήγησης/αφηγητή (επιλογή των πιο συχνών):

α) Πρωτοπρόσωπος αφηγητής: Αφήγηση σε α' πρόσωπο / αφηγητής-άνθρωπος (λειτουργία: αμεσότητα, αληθοφάνεια, εξομολογητικός τόνος).

β) Τριτοπρόσωπος αφηγητής: Αφήγηση σε γ' πρόσωπο / «παντογνώστης» αφηγητής (λειτουργία: αντικειμενικότητα, αποστασιοποίηση).

ΦΑΡΔΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.